

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

6. St- 219/2019-51 129
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
DUBROVNIK
IZ RUKE
Preko pošte

18 -03- 2019

Predano na poštu obično-prep. dana 13.03.2019.
POŠTA ZAGREB R 25 822 21 2
Broj primjeraka 3 priloga
Taksirano KN Potpis

Poslovni broj: 27 Pž-1109/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom TUANA j.d.o.o. u stečaju, OIB 48121521336, Kaštel Stari, Ivana Danila 58, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 18683136487, Ministarstvo financija, Zagreb, Katančićeva 5, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-219/2019-40 od 16. siječnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 27. veljače 2019.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstva financija, Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-219/2019-40 od 16. siječnja 2019.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud osporio tražbinu vjerovnika prvog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u iznosu od 82.321,81 kn (točka I. izreke), te je tog vjerovnika za osporeni iznos uputio, u roku od osam dana, pokrenuti postupak radi utvrđenja osporene tražbine, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice (točka II. izreke).

Takvo je rješenje prvostupanjski sud donio na temelju odredbe čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), budući da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio prijavljenu tražbinu tog stečajnog vjerovnika.

Protiv navedenog rješenja u cijelosti žalbu je podnio stečajni vjerovnik, navodeći da ima ovršnu ispravu i to JOPPD obrasce (jedinstveni obrazac za prihode poreze i doprinose), koji je isprintao se odnosi na vremensko razdoblje prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Navodi da je odredbom čl. 140. st. 2. t. 2. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16 i 106/18; dalje: OPZ) propisano da je ovršna isprava i obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina

vrsta poreza. Stoga smatra da je prvostupanjski sud trebao uputiti stečajnog upravitelja na parnicu da dokaže osnovanost svog osporavanja. Predlaže pobijano rješenje preinačiti.

Stečajni dužnik nije odgovorio na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je ono pravilno i zakonito.

Prvostupanjski sud je na ispitnom ročištu održanom 25. listopada 2018. ispitao prijavljene tražbine pa tako i predmetnu. Stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio je prijavljenu tražbinu, kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, uz obrazloženje da su tu tražbinu mogli prijaviti samo radnici a da stečajni upravitelj nema dovoljno podataka (za postupiti po odredbi čl. 257. st. 3. SZ-a).

Odredbom iz čl. 266. st. 1. SZ-a jasno je propisano da u slučaju ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Dakle, s obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu osporio predmetnu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu, stečajni sudac je pravilno postupio kada je utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena, te kada je stečajnog vjerovnika uputio na parnicu.

Ističe se da je ovaj stečajni postupak pokrenut 22. svibnja 2017. prijedlogom Financijske agencije. Prema odredbi čl. 37. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17; dalje: SZ/17) taj postupak se dovršava prema odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ/15) koji je bio na snazi u vrijeme njegova pokretanja.

Prema odredbi čl. 138. SZ/15 u tražbine prvoga višega isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do dana otvaranja stečajnoga postupka iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, a u tražbine drugoga višega isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove.

Iz sadržaja navedene odredbe jasno proizlazi kako u tražbine prvog isplatnog reda spadaju samo tražbine radnika iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu. Okolnost da radnici nisu prijavili te svoje tražbine, ne znači da u njihovo ime dio tih tražbina koje predstavljaju poreze i prireze na dohodak i doprinose za mirovinsko osiguranje (koje zajedno s osnovnom plaćom čine plaću u bruto iznosu) može prijaviti Republika Hrvatska, kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda.

Samo u onim stečajnim postupcima koji su pokrenuti nakon 2. studenog 2017. kada je na snagu stupio Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, te tražbine kao tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće, svrstane su u tražbine prvog višeg isplatnog reda, pored tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa (čl. 25. tog Zakona kojim je izmijenjena odredba čl. 138.).

Prema tome, s obzirom na to da je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, u svojoj prijavi naveo da tražbine u iznosu od 82.321,81 kn predstavljaju tražbinu prvog višeg isplatnog reda, iz navedenog razloga stečajni upravitelj je osporio tu tražbinu kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, obrazloživši da prema odredbi čl. 138. st. 1. SZ-a u prvi viši isplatni red ulaze samo tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, pa je prvostupanjski sud pravilno utvrdio osporenom tu tražbinu i uputio vjerovnika na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Stečajnom vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita; radi se samo o tome da je zakonom propisana druga metoda pravne zaštite tj. on može dokazivati postojanje osporene tražbine u parnici na koju je upućen i koji je dužan pokrenuti u zakonom propisanom prekluzivnom roku, u skladu s pobijanim rješenjem.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud zaključio da Republika Hrvatska nema ovršnu ispravu, te je stoga pravilno i uputio tog vjerovnika pokrenuti postupak radi utvrđivanja osporene tražbine, sukladno odredbi čl. 266. st. 1. SZ-a, a da takvu ispravu po osnovi potraživanja plaće naknade plaće odnosno otpremnine ima radnik. Navedeno upravo stoga što je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da je, prema čl. 7. st. 1. Pravilnika o sadržaju obračuna plaća ili otpremnine („Narodne novine“ broj: 32/15, 102/15 i 35/17), propisano da ako poslodavac na dan dospelosti u cijelosti ne isplati plaću, naknadu plaće odnosno otpremninu, dužan je radniku uručiti dva obračuna, od kojih jedan u kojem će biti iskazan ukupan obračun plaće, naknade plaće odnosno otpremnine sukladno čl. 2. i 3., odnosno čl. 4., 5. i 6. ovog Pravilnika, i drugi u kojem će biti iskazan iznos neisplaćene plaće odnosno dijela neisplaćene plaće, neisplaćene naknade plaće odnosno dijela neisplaćene naknade plaće ili neisplaćene otpremnine odnosno dijela neisplaćene otpremnine, u propisanom sadržaju, potpisan od ovlaštene osobe te ovjeren pečatom poslodavca, kao i podatak o danu dospelosti plaće, naknade plaće odnosno otpremnine, a koji ima snagu ovršne isprave.

Također se ističe da je točan žalbeni navod da je odredbom čl. 140. st. 2. t. 2. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16 i 106/18; dalje: OPZ) propisano da je ovršna isprava obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Međutim, odredbama Zakona o prikupljanju, obradi, povezivanju, korištenju i razmjeni podataka o primicima i javnim davanjima po osiguranicima („Narodne novine“ broj: 157/13, 154/14, 36/15, 96/15 i 25/18), kojim se prema odredbi čl. 1. uređuje prikupljanje i obrada podataka putem jedinstvenog obrasca - Izvješća o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (u daljnjem tekstu: Obrazac JOPPD) o primicima, te s njima povezanim obračunanim i uplaćenim javnim davanjima po

osiguranicima, povezivanje, razmjena i korištenje podataka između nositelja prikupljanja podataka i drugih javnopravnih tijela, nije određeno da Izvješće o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja - Obrazac JOPPD, predstavlja ovršnu ispravu.

Stoga je, slijedom navedenog, žalba odbijena i prvostupanjsko rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 27. veljače 2019.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenicu
Brankica Curman